MIELIPIDE

Purjon sisältä voi löytyä multaa tetanuksineen päivineen, lehtisalaatin alapinnalla voi olla elävä etana! Turvallisinta on lopettaa syöminen ja juominen kokonaan. **NIMIMERKKI O TEMPORES VERKOSSA SANOTTUA -PALSTALLA**

LUKIJALTA

Suomeen tarvitaan uudenlaista suurpetopolitiikkaa

Suomen suurpetopolitiikkaan tarvitaan suunnanmuutos. Nykyinen tapa toimia ja asettaa suurpedoille kantatavoitteita, jotka ylittävät meidän maaseudulla asuvien ja yrittävien ihmisten sietokyvyn. Tähän on saatava muutos.

Pelkät kannanhoitosuunnitelmat eivät toimi riittävän laaja-alaisesti, eivät ota huomioon paikallista mielipidettä, eivätkä herätä tarvittavaa luottamusta.

Tarvitsemme Suomeen suurpetostrategian, jolla voimme vastata noihin edellä mainitsemiini välttämättömiin tarpeisiin ja joka on laaja-alaisempi kuin kannanhoitosuunnitelma.

Tuossa strategiassa on otettava nykyistä enemmän paikallinen väestö mukaan. Siinä pitää huomioida sosiaaliset näkökulmat, joita ovat muun muassa huoli turvallisuudesta ja epävarmuuden tunne. Siinä on myös luotava luotettavammat kannanlaskenta menetelmät ja pidettävä suurpetojen kanta tasolla joka ei aiheuta vuosittain nykyisen suuruisia miljoonaluokan vahinkoja. Siinä on myös saatava aikaan nopeammat päätöksentekomekanismit häirikköpetojen poistamiseksi.

On siis lopetettava ylhäältä päin tarkasteleva ja liiaksi suojeluun painottuva toimintatapa. On perustettava uusi malli laaja-alaiselle luottamukselle joka pohjaa paikallisen väestön mielipiteen huomioonottamiseen.

Suurpetojen kantojen kasvattamista edustavat tahot ovat vastustaneet muun muassa karhujen ja ilvesten nykyisiä kaatomääriä. Nämä tahot ovat myös usean vuoden ajan sanoneet kaatomäärien olevan tasolla, joka vaarantaa näiden petokantojen kestävyyden.

Pelot kantojen romahtamisesta ovat kuitenkin osoittautuneet vääriksi. Tästä huolimatta nämä mielipiteet ovat vaikuttaneet harjoitettuun petopolitiikkaan ja ennen kaikkea, julkiseen keskusteluun.

Helsingin yliopiston Ruralia-instituutti on tehnyt raportin, jossa analysoidaan nykyistä petopolitiikkaa. Tuossa raportissa tulee ilmi nykyisen suupetopolitiikan mallin heikkoudet, varsinkin susien ja ahmojen osalta. Siinä on myös erittäin hyviä petopolitiikan uudistamisehdotuksia.

Susille on opetettava arkuutta. Ihmisarkuus on myös yksi susikannan säilymisen perusedellytyksiä. Mitä vähemmän susissa esiintyy ihmisarkuutta, sitä enemmän ja lähemmäksi asutusta ja pihoja ne tulevat ja sitä varmemmin ne kaadetaan.

Luonnollisen arkuutensa menettäneet yksilöt, jotka useimmiten ovat myös häirikköyksilöitä, onkin poistettava. Siksi ehdotus suden tapporahasta on myös mielenkiintoinen. Jos tapporaha otettaisiin käyttöön ja sudesta näin tehtäisiin selkeästi saaliseläin, se lisäisi sen arvostusta.

Tällöin kaikki myös pitäisivät entistä vahvemmin kiinni siitä, että vain luvalliset eläimet ovat metsästyksen kohteena. Suomeen mahtuu kyllä elinvoimainen susikanta, mutta sen täytyy elää siellä missä se alun alkaen on elänyt, salomailla, ei asutuksen lähettyvillä.

Meillä jokaisella suomalaisella on oltava oikeus asua niin, ettei meidän tarvitse kantaa huolta lasten, kotieläinten ja elinkeinonharjoittamisen turvallisuudesta ja edellytyksistä suhteessa suurpetoihin. Ne kuuluvat Suomen luontoon, mutta eivät asutuksen läheisyyteen. Niillä on edelleenkin tilaa elää luonnollista elämäänsä salomailla ja siksikään niitä ei pidä pihoihin päästää.

Jari Leppä
kansanedustaja (kesk.)
Maa- ja metsätalousvaliokunnan puheenjohtaja

Palautetta

Kiitos Ilkka Herlinille hyvistä kolumneista. Niissä on opiksi otettavaa MTK:n ympäristöjohtajallekin.
Ravinteet kiertoon

Maidosta

Koska C-alueen maidontuotanto ylittää tuotantokaton, pohjoinen tuki voidaan tarpeettomana lopettaa.
Ei nimimerkkiä

Ainahan maidon hinta on ollut hyvä. Pitää vaan menot suhteuttaa oikein. **Lely**

Halu puuttuu

Suomi voisi olla maailman suurin lampaanlihan, villan sekä luomuruoan viejä, jos me haluaisimme. **Luomudiesel**

Valmennusta

Bahamanruskettunut yritysjohtaja todistaa tv:ssä, miksi ilmainen pääsykoevalmennus ei voi toimia. Voi Suomi, ei koskaan mitään uutta.
Opiskelija

Muilta oppia

Miksi Islannin nuoret poliitikot ja päättäjät uskaltavat tehdä rohkeita ja raikkaita päätöksiä? Aina me ollaan rähmällään. Masentavaa. **Pohjan Akka**

Kokoomus ja SDP apupuolueineen hallituksessa eivät ole käyneet tutustumassa Ruotsin selkeään soteen, joka kohtelee maaseutua lempeästi.
Ei nimimerkkiä

Kuka johtaa?

Metsäojituksista ennakkoilmoitus elykeskukseen. Näinkö Koskinen vähentää alkutuotannosta byrokratiaa? Johtaako metsätaloutta mielivalta, vai ministeri?
Ei nimimerkkiä

Ammattitaitoa

Ammattiviljelijä on toteuttanut IP-viljelyä jo Kekkosen valtakaudella. Turha meuhkaaminen ärsyttää ja kuluttaa henkisesti. **Logran**

Kettu

Ketun metsästys pitäisi kieltää. Se on hyödyllinen, koska syö talvella hirmuiset määrät myyriä taimikoista.
Repolainen

Sukutila

Älkää myykö perikunnan autiotiloja ulkopuolisille. Tulee aika jolloin suku palaa sinne takaisin. Se aika ei ole enää kaukana. **Kannaksen poikii**

Laatumerkki

Ei se lihan laatumerkki auta yhtään tuottajaa. Osuuskauppa ottaa vaan lisää voittoa. Sianlihantuottaja ajetaan konkurssi in. **Näin meillä**

Nastavero

Raskas liikenne ja kitkarenkailla ajavat pois tietulleista. Tien poraaja maksaa eli nastarenkaille vero. **Kitkat**

MARKKU VUORIKARI

Joutsenlipulla merkitty liha, kala, kananmuna ja maito ovat sataprosenttisesti suomalaisia. Muissa elintarvikkeissa suomalaisuusasteen on oltava vähintään 75 prosenttia.

Suomessa pakattu ei tarkoita kotimaista

Haastan kaikki ostamaan joka viikko 10 eurolla enemmän kotimaista ruokaa kuin aikaisemmin.

Tämä ei tarkoita että ostoksemme olisivat välttämättä kalliimpia, vaan jätämme rahat Suomeen, työllistämme suomalaisia ja tiedämme mitä syömme. Eli mennään tarkasti tutkimaan tuotteiden merkintöjä ja kysytään rohkeasti, jos emme saa kotimaisuutta selville.

Suomeen tuodaan ruokaa 2,7 miljardin euron edestä enemmän kuin viedään. Luulemme ostavamme suomalaista, mutta liian usein petymme.

Usein yritämme, luulemme ja uskomme ostavamme kotimaista ruokaa, mutta tarkemman perehtymisen jälkeen voimmekin huomata, että meidät on saatu ymmärtämään väärin. Monista merkinnöistä ja tuotemerkeistä saamme vääriä mielikuvia. Ostamme ulkomaisia tuotteita, jotka ovat esim. vain pakattu Suomessa tai joissa on suomalainen tuttu kotimaiselta kuulostava tuotemerkki.

Juustoista tulee nykyään jo yli puolet ulkomailta. Eduskunnan istunnossa ministeri vastasi ulkomaisten juustojen käyttöön, että suomalaiset näemmä haluavat ostaa ulkomaisia juustoja. Omat kyselyni ihmisiltä ovat kuitenkin osoittaneet, että ihmiset haluaisivat ostaa kotimaisia juustoja, mutta juustojen kuten muidenkin maitotuotteiden kotimaisuuden selvittäminen on erittäin vaikeaa. Jo pelkästään maidon ja voin kotimaisuudesta en minäkään saa kaupassa selvää, yrittäkääpä muutkin.

Suomeen tuotiin vuonna 2012 ruokaa 4,3 miljardin edestä, kun vientimme oli 1,6 miljardia. Työllistäisimme suomalaisia ja saisimme kurottua umpeen alijäämäistä vientiämme ostamalla kotimaista. Voimme vaikuttaa tähän jokainen vähän kerrallaan.

Suomalainen ruoka on tuotettu vastuullisesti, eettisesti ja ekologisesti. Ostamalla kotimaista säästämme luontoa ja tiedämme mitä syömme. Kyse ei ole vain suomalaisesta maataloudesta vaan koko ketjusta.

Suomalainen ruokaketju työllistää noin 300 000 henkilöä eli joka viidennen työikäisen. Alkutuotannossa eli maanviljelijöinä on vain muutama prosentti Suomen työvoimasta, mutta joka viides suomalainen työllistyy ruokaketjun muissa osissa kuten kuljetus, jalostus ja kauppa. Onneksi 80 prosenttia Suomessa syötävästä ruuasta tuotetaan Suomessa.

Me jokainen itse päätämme pidämmekö nuo työpaikat Suomessa. Niitä voidaan jopa lisätä, jos lähdemme kaikki mukaan kotimaisuustalkoisiin. Ostamalla ja vaatimalla kotimaisia tuotteita varmistamme hyvin monen suomalaisen työpaikan.

Eeva-Maria Maijala
kansanedustaja (kesk.)

Aforismi

Pellot jotka esi-isämme raivasivat, eivät enää anna meille toimeentuloa, sillä vihreät linnut ovat laskeutuneet pelloillemme!

Liberalisti

Liito-oraville koteja

Sattuneista syistä luen tämän hyvän lehden viiveellä. Sekä asiajutuissa, että Lukijalta-palstalla löytyy todellisia kaimojani. Yksi näistä helmistä oli 23.10.13 julkaistu Pentti Hautalan kirjoitus liito-oravista. ”Pitkäaikaisen seurannan tuloksena väitän tietäväni liito-oravien elämisestä ja käyttäytymisestä lähes kaiken”, hän toteaa. Varmaan tämä pitää paikkansa.

Pitäisikö liito-oravien suojeluun ottaa aktiivisempi ote? Eli esimerkiksi jo etukäteen tehdä pönttöjä suunnitellun tien tai asuntoalueen lähistölle sen sijaan, että vaadittaisiin suojeluun yksityisiä metsäalueita jopa ilman parempaa tietoa.

Siinä riittäisi kunnon puuhaa luonnonsuojelijoille. Vähän tuntuu siltä, että suuria päätöksiä tehdään mutuna ilman tieteellistä pohjaa.

Helmi Vendelin
Suomusjärvi

Tehostusta hallintoon ja maalaisjärkeä käyttöön

Kuluneet lähivuodet ovat tuoneet monia merkillisyyksiä lainsäädäntöön ja sen tulkintaan. Osassa pykälistä EU toimii typeryyksien lähteenä, mutta osataan sitä meilläkin.

Krokotiilin kyyneliä vuodatetaan estoitta tänne osanneiden kaukaisten maiden asukeista, vaikka osa omaa kansaakin yöpyy roskakoreissa ja kuka missäkin nälkää nähden. Nälkä alkaakin olla ikävän tuttu vieras turhan monessa tavallisessakin suomalaisessa ruokapöydässä.

Yhteiskunnallinen raha alkaa myös olemaan entistä enemmän kortilla samaan aikaan kun yhä useampi on jakoa vailla. Tehostamisia tehdään tuottavuuden nimissä, vaikka voi olla vaikea ymmärtää miksi kaikki mahdollinen yhteiskunnallinen perustarvike on alistettava kilpailulle.

Tehostaminen tarkoittaa vieläpä melkein poikkeuksetta pelkästään suorittavan tason ihmisten irtisanomisia.

Suuren osan päivittäisistä kustannuksista ottavat elintarvikkeet, joiden käyttö on eräpäivän jälkeen tehty käytännössä mahdottomaksi, vaikka eväs olisi vielä syötävää. Kauppiaat ovat jopa velvoitettuja pitämään eräpäivän ylittäneet ruokansa lukkojen takana, jotteivat nälkäiset vain juo vähän hapanta maitoa. Olkoon kurjat mieluummin nälissään.

Tällä saralla kunnostautui viimeksi Eviran ylitarkastaja Leena Oivanen (IL 30.12.). Muhoksen poliisin oli tarkoitus myydä huutokaupalla salakaadetun hirven lihat, jotka olivat asianmukaisesti käsitelty ja jalostettu jopa makkaraksi ja säilykkeiksi.

Tarkastaja oli kuitenkin hoksannut, että salakaadettu hirvi ei omannut tarkastajaa miellyttävää leimaa, ja lihat olivat siten syömäkelvottomia. Niitä ei ilmeisesti voi edes lahjoittaa, vaan viedään sinne lukkojen taakse haaskiin.

Ehdottaisin, että yhteiskuntaa alettaisiin uudistamaan muualta kuin suorittavista käsipareista. Kaupallisille yhtiöille vieraat ylitarkastajat, tarkastajat, ylijohtajat, apulaisosastopäälliköt ynnä muut kummat vakanssit joutuisivat suurennuslasin alle. Jos tämäkään edellä mainittu ylitarkastaja ei löydä työajalleen parempaa käyttöä, niin suosittelisin häntä seuraavien yt-irtisanomisien kärkeen.

Muutenkin tällaisista arkijärjelle vieraista pykälistä niuhottajista pitäisi laatia lista sitä mukaan kun elämästä erkaantuneita pontevia päätöksiä syytävät. Olisi helppo pitää seuraavat yt:t. Samalla pitäisi kipata älyttömät lait ja pykälät takaisin eduskuntaan.

Tällaiseen toimintaan saataisiin lautakunta helposti kasaan oikeusistuimista pois potkittavista lautamiehistä. Niillä kun oli kiusallisen usein maalaisjärkeä.

Visa Riskilä
Tornio

KARI SALONEN

Älyttömät lait ja pykälät pitäisi kipata takaisin eduskuntaan, Visa Riskilä kirjoittaa.

VIERASKOLUMNI

Markkinastalinismi Nallen aatteena

Björn ”Nalle” Wahlroos on nyky-Suomen menestyneimpiä bisneshenkilöitä. Rahansa hän on tehnyt finanssimaailmassa mutta uransa hän aloitti kauppatieteilijänä. Siksi hänessä yhdistyy kaikki, mitä media haluaa: varakkuus ja supliikki. Haitaksi ei ole räväkkä nuoruus taistolaisena, toisin kuin vaikkapa parlamentaarikko Satu Hassilla.

Olisi silti väärin sanoa häntä julkisuustyrkyksi tyhjänpuhujaksi. Nallella on asiaa, jota hän totisesti haluaa Suomen kansalle jakaa. Hän on huolissaan maamme tulevaisuudesta ja lisäksi hänellä mielestään on lääkkeet pelastukseemme. Hän haluaa Suomeen tehokkuutta ja kilpailukykyä, sillä Suomen talousnäkymä on kehno.

Wahlroos puuttuu oikeisiin asioihin. Tavaroiden ja palveluiden viennin pitäisi olla selvästi tuontia suurempaa, jos aiomme pitää totuttua hyvinvointiamme yllä. Ja on meillä asenneongelmiakin: työ ei maistu samalla tavalla kuin sodanjälkeiselle sukupolvelle.

Toteutuksen kohdalla tiemme eroavat jyrkästi. Wahlroos on markkinaliberaali, joka uskoo vapaan kilpailun ratkaisevan tehottomuuden ja työnjaon ongelmat. Kun turhauttavaa säätelyä on vain nimeksi, jakautuvat maailman työt niille, jotka parhaiten osansa hoitavat. Ahneus on hyvästä ja onnistuminen ruokkii koneiston osasia.

Keskiajalla syntinen pääsi taivaaseen maksamalla. Sen lähemmäksi Jeesuksen varoittamasta mammonan palvonnasta on vaikea päästä. Reformisti Martti Luther opetti, että Jumalaa voi ja pitää anekaupan sijasta palvella arjen työssä. Luther, joka meni nunnan kanssa naimisiin, viihtyi kapakoissa, eikä uhrannut elämäänsä pelkälle työnteolle. Mutta vaikka Jeesus oli opettanut, että köyhä pääsee taivasten valtakuntaan ennemmin kuin rikas, ei uskonpuhdistus johtanut vaatimattomamman elämän tavoitteluun. Päinvastoin: reformissa piilikin lopulta sekä kapitalismin että kommunismin perusajatus, maallisen vaurauden tavoittelu.

Ajatus työn pyhyydestä johti markkinaliberalismin syntyyn. Taustalla oli synkkä kalvinismi ankarine velvollisuuksineen. Wahlroosin tavalla puhtaasti viljeltynä sitä voidaan kutsua markkinastalinismiksi. Sen tien päässä ovat sekä kiinalainen että amerikkalainen yhteiskunta.

> Uskon, että on olemassa kolmas tie, jossa kunnioitetaan talouden kestävyyttä ja ihmisyyttä.

Ovatko ahneus ja uupumaton työnteko sitten aina pahasta? Tuskinpa. Mutta sukupolvi toisensa perään on joutunut toteamaan, että markkinaliberalismi ei pysty säätelemään itseään, toisin kuin väitetään. Wahlroos itsekin todistelee tuoreessa kirjassaan ”Markkinat ja demokratia”, että Euroopan valtioiden tulisi tehokkaammin ja nopeammin tervehdyttää finanssisektorin 2000-luvulla tekemät virheet. Pankeille hän asettaa vain vähän korjaustehtäviä. Palautan mieliin, että Wahlroos itse on finanssimies korviaan myöten.

Mihinkäs se Kaunisto sitten uskoo? Olen enemmän tuon iloisen luterilaisuuden kannalla. Uskon, että on olemassa kolmas tie, jossa kunnioitetaan talouden kestävyyttä ja ihmisyyttä. Uskon, että maailma ei ole pelkkää matematiikkaa, jossa kaikesta voi tehdä excel-taulukon. Uskon, että tulevillakin sukupolvilla on joku puheoikeus siihen, mitä täällä nyt touhutaan.

Vaadin minäkin yhteiskunnan uudistamisohjelmaa, joka johtaa uuteen työhön ja vaurastumiseenkin. Istutetaan vain se omenapuu, mutta sen alla pitää olla paikka muillekin kuin puunomistajille.

TIMO KAUNISTO
on alastarolainen talonpoika

timo.kaunisto63@gmail.com

VERKOSSA SANOTTUA

Byrokratiaa vai hyvää sääntelyä?

Tinkimaidon tiukentuneita säädöksiä koskeneesta uutisesta (MT 8.1.) keskusteltiin verkkolehdessä kahdenlaisin äänenpainoin.

Osan mielestä elintarvikelainsäädäntö on tärkeässä roolissa, kun kuluttajat ovat vieraantuneet ruuan tuotannosta ja käsittelystä. Toisten mielestä pienyrittäjiä ei pitäisi jatkuvasti ahdistaa lisäsäännöksin.

Matin mielestä on hyvä herätä katsomaan hygieniaa eri silmin: ”Päivän nimi, Ehec, ja pienet lapset – löytyykö yhtäläisyyksiä? ’Juotiin sitä ennenkin pastöroimatonta’ on totta. Mutta silloin ei hygieniasta ollut juurikaan tietoa. Vanha kansa sanoi, että eläessään ihminen syö kehdollisen paskaa ja leiviskän karvoja. Silloin kestettiin mitä vain. Nyt on aika toinen.”

Tinkimaidon uskollisiksi juojiksi tunnustautui moni.

”Taidetaan ampua tykillä kärpästä. Suomessa on moni asia toisin kuin Manner-Euroopassa. Jos hygienia pelaa lypsyssä ja säilytyksessä niin ongelmia ei synny. Oma väki ei ongelmia aiheuta, mutta vieraat hoitajat tai kävijät saattavat kutsumattomia vieraita mukanaan tuoda. Ymmärrän siksi sisäänpääsykiellot navettaan ja tarkat omavalvonnat”, kirjoitti Terniä ja tinkiä kiitos.

”Viranomaiset tekevät työtään unohtaen elävän elämän – pahimman mahdollisen pelossa. Tietääkseni jokainen joka hakee tilamaitoa tietää jo mahdollisen riskin. Mielestäni joku osuuskunta voisi olla esimerkkinä kannustamassa tilamaidon saamiseen etenkin isojen keskusten liepeillä, missä on kysyntää. Meijerillä on hyvä tieto tilojen hygienian tasosta, hymynaamat vaan tilalle. Uhkakuvia on helppo löytää, maalaisjärki käyttöön ja keskinäiseen luottamukseen perustuva kaupankäynti”, kommentoi Tilan omalla maidolla kasvanut.

O tempores lähestyi asiaa huumorilla: ”Itse olen elämäni ensimmäiset 20 vuotta juonut käsittelemätöntä lehmänmaitoa joka päivä kaupanmaidon asemesta enkä edes osannut avata maitotölkkiä alle 12-vuotiaana (sitten yksi kaveri opetti tempun). Tälläisen vaarallisen aineen suurkulutuksen seurauksena minusta varttui terve ja hyvinvoiva aikuinen.”

”Mitäs jos tämä tuottaja itse käyttää tinkimaitoa? Millä tämä valvotaan? Onko oletettavaa, että nämä tinkimaitoa käyttävät kantavat tätä salmonellaa ym. tarttuvia tauteja?” kyseli Aloittelija.

Maidontuotannon lopettanut paheksui verkkouutiseen valittua kuvaa: ”Tilatankista ei koskaan saa päästää hanasta maitoa, koska silloin se on pesemättä maitoauton tuloon asti ja bakteerikanta melkoista. Ajattelematonta toimintaa. Aina tinkimaito otettava yläkautta puhtaalla kauhalla.”

Keskustelu elintarvikevalvonnasta pienyrityksissä jatkuu MT:n verkkolehdessä ja Facebookissa viikonvaihdesivun (MT 10.1.) uutisen kohdalla.

KAIJALEENA RUNSTEN
www.maaseuduntulevaisuus.fi